

АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВ ВИКОРИСТАННЯ ОРГАНІЧНИХ КОМПОСТІВ В КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА

Розно М.Р., Тихомирова Т. С., Шестопапов О. В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Ведення сільського господарства як на рівні великих фермерських господарств, так і на рівні індивідуальних городів безумовно призводить до утворення великої кількості рослинних решток та органічних відходів. Кожен власник садової або городньої ділянки стикається з проблемою утилізації садових залишків. Така проблема існує навіть зі скошеною газонною травою, листям дерев і прибиранням городніх залишків.

Спалювати такі відходи сьогодні заборонено. Згідно з чинним законодавством, ст. 20 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» [1], ст. 27 Закону України «Про рослинний світ» [2], забороняється випалювання сухої рослинності або її залишків, а відповідно до статті 77-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення за спалювання рослинних залишків передбачено штрафи. Окрім цього, спалювання рослинних решток забруднює повітря речовинами, токсичними для живих організмів, у тому числі й людини.

Організований збір та вивезення рослинних решток, скошеної трави та гілок багатьох громадах не організовано, а, отже, такі відходи потрібно утилізувати самотійно на своїй ділянці. Але не існує жодних рекомендацій щодо способів такої утилізації, особливо для індивідуальних приватних господарств як в межах міста, так і у сільській місцевості.

В той же час правильна організація утилізації органічних відходів вирішує не тільки проблему зменшення органічних відходів, але і забезпечує ґрунт особливо цінним органічним добривом – компостом. Компостування – це аеробний біологічний процес розкладання органічних залишків під впливом бактерій, де рослинні відходи переходять в багате гумусом органічне добриво.

Сьогодні усвідомлення зростаючої екологічної загрози внаслідок інтенсивного ведення землеробства стимулювало розробку альтернативних моделей землеробства, які краще відповідали б життєвим інтересам суспільства. До альтернативних методів ведення сільського господарства можна віднести біоінтенсивне мініземлеробство, біодинамічне землеробство, стале землеробство та інші. Ці моделі ґрунтуються на глибокому розумінні процесів, що відбуваються в природі, спрямовані на поліпшення структури ґрунтів, відтворення їх природної родючості та сприяють утворенню екологічно стійких агроландшафтів.

Література:

1. Закон України «Про охорону атмосферного повітря» від 16 жовтня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 50. – Ст. 678.
2. Закон України —Про рослинний світ» від 09.04.1999 р. // Офіційний вісник України. – 1999. – № 18. – Ст. 775.